ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: **J. T.**
zastoupen Mgr. Davidem Paškem, advokátem,
se sídlem Veverkova 2707/1, 301 00 Plzeň

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,**
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 5. 2023, č. j. X., o invalidní důchod,
takto:

I. **Žaloba se zamítá.**

II. **Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 24 2. 2023, č. j. X. žalovaná zamítla žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek podle ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť podle lékařského posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen „OSSZ") Plzeň-město ze dne 15. 2. 2023 žalobce není invalidní. Podle uvedeného posudku poklesla žalobci z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost pouze o 20 %. Žalobce proti tomuto závěru brojil

námitkami. Žalovaná námitky zamítla. V řízení o nich nechala vypracovat posudek svým lékařem dne 2. 5. 2023, z něhož vyplynulo, že se jedná o lehké funkční postižení s poruchou statiky a dynamiky páteře bez funkčně významného neurologického nálezu, které je srovnatelné s postižením uvedeným v kapitole XIII., oddílu E, položce 1b, kde je stanoveno procentní snížení míry pracovní schopnosti mezi 10 -20%. Lékař ČSSZ zvolil horní hranici 20%.

2. Proti rozhodnutí žalované žalobce brojil žalobou. Namítl, že ze zprávy lékaře MUDr. R. H. z ortopedické ambulance ze dne 2.12.2022 vyplývá, že odborný lékař klasifikoval zdravotní stav žalobce jako těžkou poruchu statiky a dynamiky Th páteře i obou ramen, přičemž
dospěl k závěru, že přiznání invalidního důchodu je vhodné. Ze zprávy uvedeného lékaře ze dne
16.5.2023 pak vyplývá, že při posuzování zdravotního stavu lékařem ČSSZ nebyla zohledněna fuze T3-8, znehybnění a srůst 6 hrudních obratlů. Žalobce pravidelně cvičí, dodržuje stanovená režimová opatření a pravidelně rehabilituje, i přesto se stále potýká s výraznými omezeními a bolestmi. Z lékařských zpráv MUDr. I. V. vyplývají doporučení páteř a ramena nepřetěžovat, vyvarovat se námaze a prochladnutí, prohřívat. Žalobce konstatuje, že není schopen vykonávat fyzicky těžkou práci, manipulova s břemeny, není schopen vykonávat práci ve vynucené poloze či v nepříznivých klimatických podmínkách. Podle žalobce se nejedná o lehké funkční postižení, nýbrž jde o zdravotní postižení dle položky lc vyhlášky, když se jedná o závažnou poruchu statiky a dynamiky páteře

3. Žalovaná ve vyjádření odkázala především na závěry vlastního námitkového a posudkového řízení. Klíčový lékařský posudek ve věci podle žalované splnil požadavek úplnosti, správnosti a přesvědčivosti, přičemž se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnosti. Napadené rozhodnutí o námitkách nelze považovat za nezákonné, posudkové řízení za neobjektivní. Závěrem vyjádření žalovaná navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

4. V replice žalobce uvedl, že ani Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věí v rámci posudkového zhodnocení, podobně jako dříve OSSZ a ČSSZ v námitkovém řízení, nezohlednila skutečnost, že u žalobce došlo ke znehybnění a srůstu 6 hrudních obratlů (fúze T3-8), na což již dříve, v souvislosti s předchozím řízením před OSSZ, upozornil ve zprávě ze dne 16.5.2023 lékař žalobce ortoped MUDr. R. H. Žalobce v této souvislosti podstoupil dne 16.5.2024 ve FN Plzeň vyštření CT, které potvrdilo rozsáhlé potraumautické změny Th páteře se srůstem spinózních výběžků v rozsahu Th3-8, dále srůst hlaviček pravých žeber Th4-7 a částečná fuze obratlových těl Th5 a Th6, dále výraznou esovitou skoliózu a zvýrazněnou kyfózu, dále mírné snížení obratlových těl Th7 a Th8, bez průkazu čerstvých traumatických změn. Žalobce je přesvědčen, že shora uvedené skutečnosti nebyly posudkovou komisí vůbec zohledněny. Žalobce při ústním jednání předložil soudu lékařškou zprávu MUDr. H. ze dne 30.5.2024 a
dále zprávu týkající se CT vyšetření provedeného ve FN Plzeň dne 16.5.2024. Žalobce navrhl, aby soud vyžádal doplnění stávajícího posudku ze dne 11.12.2023 a o zohlednění výše pospaných skutečností, případně, aby byl v řízení za účelem řádného posouzení zdravotní stavu žalobce a snížení jeho pracovní schopnosti zpracován srovnávací posudek, a to jinou posudkovou komisí.

5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobce na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)]

7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věci (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).

8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobce dne 11. 12. 2023.

10. Posudková komise MPSV určila rozhodující příčinou nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bolestivý páteřní syndrom hrudní páteře poúrazové etiologie se stabilizačním operát, výkonem v úseku Th3-8 z indikace obratlových fraktur utrpěných při motohavárii (1995). V návazném pooper. období popisovány vleklé thorakalgie bez významnější funkční odezvy s minimální patologií objektivizovanou v rámci zobrazovacích vyšetření - na RTG Th a Lp jen skolióza, MR Lp bez stenózy a hernie, bez útlaku nervových struktur, pouze s chondrozou disku L2/3. Dokladovaná souhrnná lékařská dokumentace je prosta průkazu radikulopatie, svalových atrofií, torpidní závažné dynamické poruchy v operovaném či jiném páteř, úseku i zn. svědčících pro možnou symptomatologii moč. měchýře. V odborné lékařské dokumentaci je dominantně popisována skolióza Thp, svalová dysbalance v obl. Th a Lp, dynam, porucha variabilní tíže s absencí kořenové iritace či léze, taktéž poruch čití. Na podkladě uvedených skutečností hodnotí PK MPSV procentuální ztrátu pracovní schopnosti navozenou stěžejním vertebrogenním postižením ve shodě s OSSZ i ČSSZ v kapitole XIII, odd. E, pol. 1b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v horní hranici odpovídající procentní

limitace(10-20%). Rozdílně od OSSZ i námitkového řízení navyšuje PK MPSV stanovený pokles pracovní schopnosti o 10% z důvodu ortopedické komorbidity - impingement sy bilat., výsledný pokles prac. schopnosti tak činí 30%.

11. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopností je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl E, položka 1b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %, celkově činí 30 %.

12. Podle neurologa přítomného v komisi dle neurologických, ortopedických i RHB zpráv se jedná o bolestivý syndrom hrudní páteře bez léze nervových struktur s lehkou, maxim, středně těžkou dynamickou poruchou bez kořenové symptomatologie.

13. Posudková komise dne 11. 12. 2023 dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobce poklesly o 30 %, a proto se v jeho případě nejednalo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění.

14. K žalobním námitkám PK MPSV uvedla, že podrobně prostudovala doložené lékařské nálezy, které současně zhodnotil v komisi přísedící neurolog, a dospěla k souhrnnému závěru, že rozhodující postižení spolu s ortopedickou komorbiditou podmiňuje maximální procentuální ztrátu pracovní schopnosti ve výši 30%, a tudíž neodpovídá žádnému stupni invalidity. Koresponduje však se statutem osoby zdravotně znevýhodněné mající omezenější možnosti pracovního uplatnění odpovídající pracovním kontraindikacím vytyčeným PK MPSV výše, i uvedeným v námitce. Současně komise poznamenává, že žalobcem uváděné subjektivní obtíže nemají odpovídající klinický funkční korelát vyplývající z doložené lékařské dokumentace.

15. Soud neakceptoval žalobní námitku, podle níž posudkové komise ve správním řízení nepřihlédly k lékařským zprávám ortopeda R. H. ze dne 2. 12. 2022, v níž odborný lékař klasifikoval zdravotní stav žalobce jako těžkou poruchu statiky a dynamiky Th páteře i obou ramen, přičemž dospěl k závěru, že přiznání invalidního důchodu je vhodné. Ze zprávy uvedeného lékaře ze dne 16. 5. 2023 pak vyplývá, že při posuzování zdravotního stavu lékařem ČSSZ nebyla zohledněna fuze T3-8, znehybnění a srůst 6 hrudních obratlů. Žalobce v žalobě také poukázal na doporučení MUDr. V. nepřetěžovat páteř.

16. K této námitce soud především podotýká, že podle jeho názoru byl v daném případě dostatečně bez důvodných pochybností zjištěn skutkový stav. Z posudku Posudkové komise MPSV vyplývá, že neurolog v komisi připustil bolestivý syndrom páteře. Jisté omezení v pracovním zařazení u žalobce z posudku Posudkové komise MPSV také vyplývá. Zprávy obou uvedených lékařů MUDr. H. a MUDr. V. současně byly podkladem pro rozhodování této komise. Přesto posudkový závěr koreponduje s předchozími v rámci posouzení OSSZ a ČSSZ, tedy že lékařské zprávy nedokládají takové zdravotní postižení, které by dosahovalo alespoň 35% pracovní schopnosti, a tedy by odpovídalo prvnímu stupni invalidity. K individuálním potížím žalobce se komise vyjádřila tak, že nemají odpovídající klinický korelát vyplývající z doložených lékařských zpráv.

17. Závazné posouzení zdravotního stavu ve vztahu je pouze na posudkových lékařích, nikoli na lékařích ambulantních, tudíž pro případné rozhodnutí o nároku na invalidní důchod nemá doporučení lékaře v lékařské zprávě právní význam.

18. Posudek Posudkové komise MPSV je dle názoru přezkoumatelný a dostatečně logicky zdůvodněný. Soud považuje za odůvodněné závěry v posudku, které vedla k zařazení žalobcova postižení do příslušné položky 1b), a nikoli 1 c) příslušné kapitoly XIII. odd. E vyhlášky č. 359/2009 Sb. V daném případě tedy se podle všech 3 posudkových komisí jednalo o středně těžkou, nikoli těžkou poruchu páteře, jak se domníval žalobce.

19. Posudková komise MPSV akceptovala žalobcovy námitky, podle nichž žalobce trpí dalším zdravotním postižením ve smyslu § 3 vyhlášky o posuzování invalidity, a to ortopedickým, které nebylo ve správním řízení vůbec zohledněno. Na základě předložených zpráv byl žalobci podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity navýšen pokles pracovní schopnosti o dalších 10 % na celkových 30 %.

20. Výsledné procentuální vyjádření poklesu pracovní schopnosti žalobce je ve výši 30 % podle pro žalobce nejvýhodnějšího posudkového závěru v tomto řízení (MPSV). Proto závěr, že se u žalobce nejedná o invaliditu, obsažený v žalobou napadeném rozhodnutí, je v souladu se zákonem.

21. Posudková komise MPSV správně posuzovala zdravotní stav žalobce ke dni napadaného rozhodnutí, tj. ke dni 15. 5. 2023. V soudním řízení platí zásada koncentrace řízení, tedy vychází ze skutkového stavu, který existoval ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí žallované. Soud z toho důvodu nevyhověl námitkám žalobce obsaženým v replice, v nichž žalobce navrhoval doplnění posudku a zohlednění závěrů obsažených v jím nově předkládaných lékařských zprávách z 16. 5. 2024 a z 30. 5. 2004, vycházejících z nového CT vyšetření. Tyto zprávy mohou být předloženy např. při podání nové žádosti o invalidní důchod, kde bude zjišťován aktuální zdravotní stav žalobce. Z téhož důvodu soud nevyhověl ani návrhu na opatření event. srovnávacího posudku, neboť posudek plzeňského pracoviště Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí hodnotí soud jako přezkoumatelný, dostatečně a logicky odůvodněný a vycházející ze všech lékařských zpráv, které žalobce o zdravotním stavu žalobce k rozhodnému dni, tj. ke dni 15. 5. 2023.

22. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.

23. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měla právo žalovaná, jež měla ve věci plný úspěch. Žalované však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadovala jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 19. srpna 2024

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.